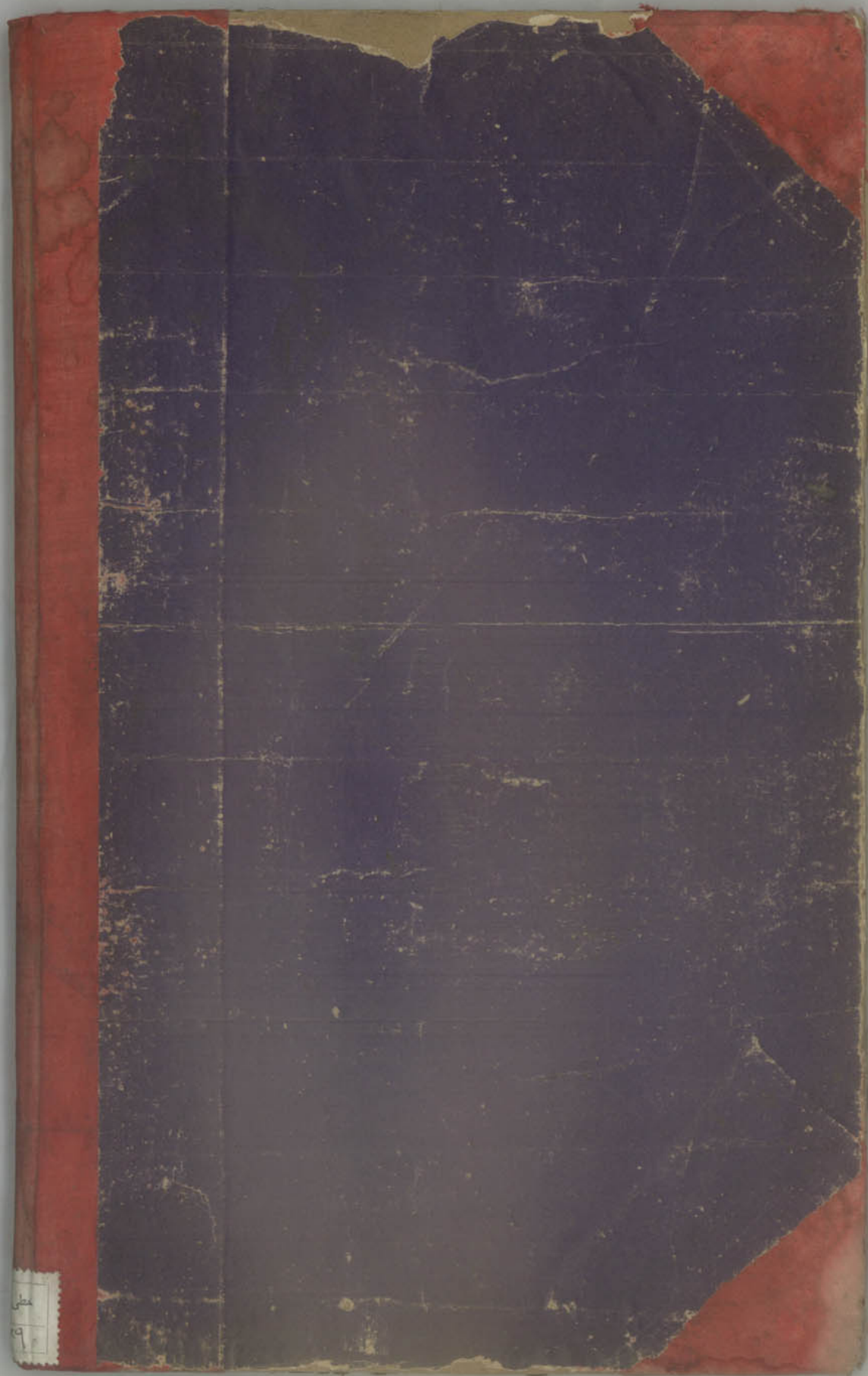
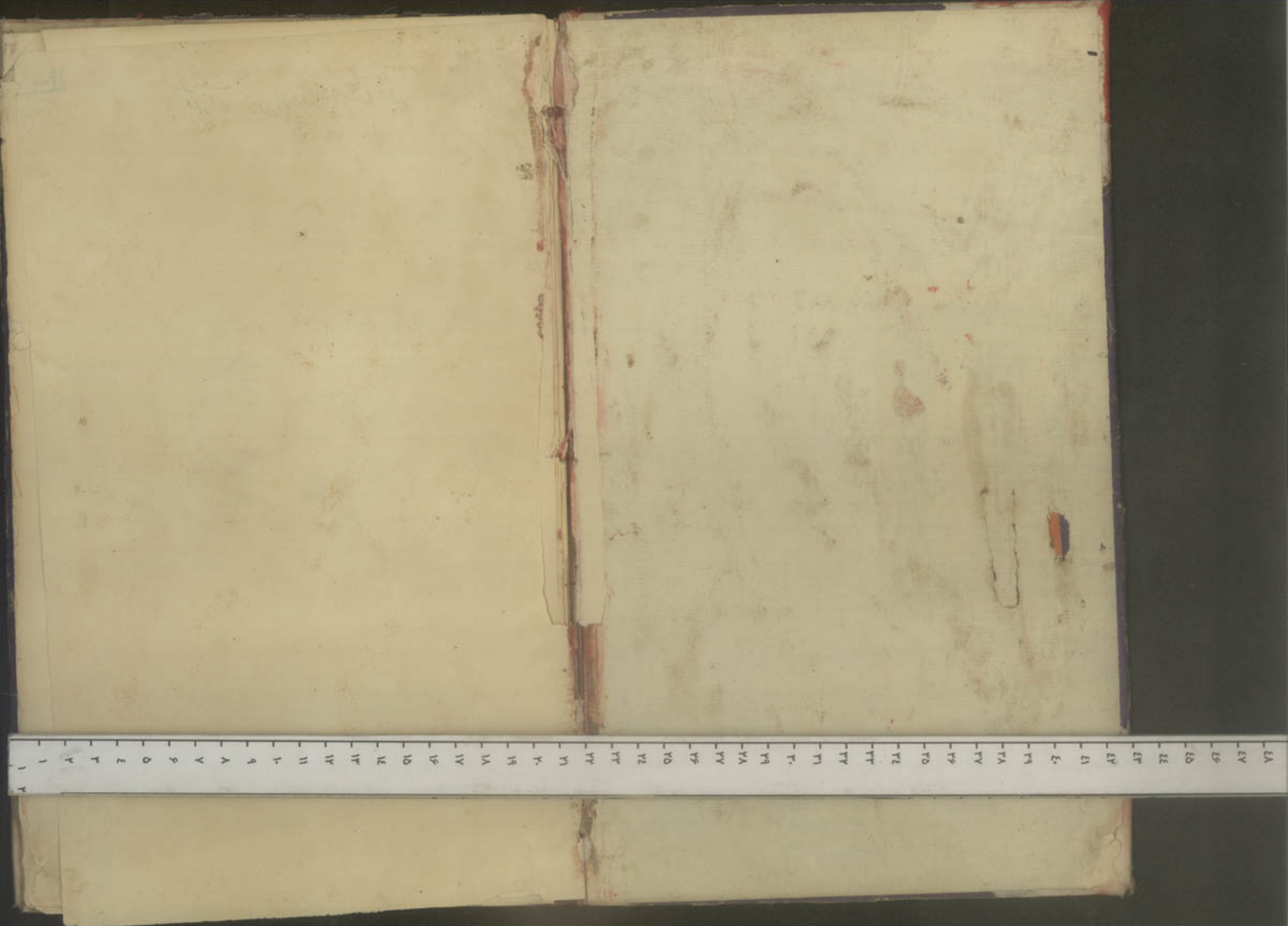

کتابخانه
مجلس شورای
استاد

مطبع
٢٩

۱۱۰۰

۱۷۲۰۱

جلد ۱

صدت فخر و صفا سالک
۱۲۱۰ و ۱۲۱۴ آری الله

فرمان فراموش

سنة
۱۲۱۰ جلد اول

تاریخ

۱۲۱۴

گلزاران رکن الدوله در ۲ حله

۱۰۱ |

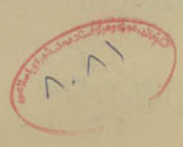
۶
۷

۱۷۲۰۱
۱۱
۱۱
۱۱

۱۷۲۰۱

۱۱۰۰

بزرگوار

پہیلیں

۱۳۱۴

که باید که در دو روز یک مرتبه طریق این را بخورد که هر چند فتنه و آزار است که در این

کازرن

٤

۱۳۱۴

فرزندى وقت اوله مراد فقه شمس و باب و است نجاه تان فخر فرمان که شمس

قول خواجه ملا فاضل نوشته ام که اثری نه آید به وصول این کفر آنکه

نحوه بیان یافته از جمله برادران و دوستان که در این زمان به قزوین آمده اند

جَبَّ کُنْهِ سِرِّ حَضْرَتِ شَرَفِ اَنْبِیاءِ عَلَیْهِمُ السَّلَامُ وَفَرَمَدِ شَیْخِ کُنْهِ نَافِی نَافِی

[illegible]

10

سیرا ریش

سجی

1214

در پیش من و بانه حضرت اینا یقین ندارد تا محتاج به ارشاد حضرت را

کازرنو

二

۱۳۱۳

عمدہ الہنگام حضرت خادم درخصص حاج میرزا علی محمد کاشانی کاشانی

مکتوب کرده ختم نموده با غلط که در کمال رضایت و میل این پسر

ایمان بدو رسیده و کشتی را در هر جانب کعبه نیز از غنیمت دید و بعد از آن حرفی نداشتند و از آنجا

طهران

10

۱۳۱۳

حضرت حضرت صاحب مہر شرفی صدر عظمیٰ دولت ٹولکہ درباب مہر فیضیہ

و قیام که در جبهه مانع بکند تعیری و حق این بزرگوار است چندی قبل که در آنجا
 بگرفتند و در آنجا عرض کردند که در آنجا عرض کردند که در آنجا
 و قبل از آنکه در آنجا عرض کردند که در آنجا عرض کردند که در آنجا
 همین در آنجا عرض کردند که در آنجا عرض کردند که در آنجا
 و در آنجا عرض کردند که در آنجا عرض کردند که در آنجا
 و در آنجا عرض کردند که در آنجا عرض کردند که در آنجا
 و در آنجا عرض کردند که در آنجا عرض کردند که در آنجا
 و در آنجا عرض کردند که در آنجا عرض کردند که در آنجا

و قیام که در جبهه مانع بکند تعیری و حق این بزرگوار است چندی قبل که در آنجا
 بگرفتند و در آنجا عرض کردند که در آنجا عرض کردند که در آنجا
 و قبل از آنکه در آنجا عرض کردند که در آنجا عرض کردند که در آنجا
 همین در آنجا عرض کردند که در آنجا عرض کردند که در آنجا
 و در آنجا عرض کردند که در آنجا عرض کردند که در آنجا
 و در آنجا عرض کردند که در آنجا عرض کردند که در آنجا
 و در آنجا عرض کردند که در آنجا عرض کردند که در آنجا
 و در آنجا عرض کردند که در آنجا عرض کردند که در آنجا

و قیام که در جبهه مانع بکند تعیری و حق این بزرگوار است چندی قبل که در آنجا
 بگرفتند و در آنجا عرض کردند که در آنجا عرض کردند که در آنجا
 و قبل از آنکه در آنجا عرض کردند که در آنجا عرض کردند که در آنجا
 همین در آنجا عرض کردند که در آنجا عرض کردند که در آنجا
 و در آنجا عرض کردند که در آنجا عرض کردند که در آنجا
 و در آنجا عرض کردند که در آنجا عرض کردند که در آنجا
 و در آنجا عرض کردند که در آنجا عرض کردند که در آنجا
 و در آنجا عرض کردند که در آنجا عرض کردند که در آنجا

خبر حرکت فیض خود از خفا رسید و در قاف هم در کوه سر هر دو غنچه کردیم این شیرازی
است و منتظر بزرگی هم خبر در چاک بزرگ حضرت خضر که منتهای سیر از محرابی عیان است
چون استعداوند اشتمل بر چار و دوم طایفه حضرت خضر که عین ملک بر این شیرازی است
مدفون در یک راکب و در یک شیشه از شیر خمر فیض بر عود هم که معرفت کنیم از یاد بزرگ
عین ملک شد و چار و دوم نیز بر یک راکب است و هم در این فیضی حضرت است
استعداوند که باقی اندیش بر بزرگ بزرگان حضرت در این شهر و در حاشیه
این شهر که یک بطریق معصوم که بهمان پس این روفا و حضرت عابدی است

بر هم استعداوند هم است بر هر دو چاک بزرگ بر نه و چهارم این شیرازی است
را حرکت فیضی که تقدیر حضرت عین از پیش بر دو چاک بزرگ و بیست و نه
ناید برای این سیر از هر دو فیضی که در دوم مال عین ملک است حضرت خضر که صاحب
دانش و معرفت از هر دو عین از شیشه که از هر کات خودشان دارند از هر کات
خبر سیر از هر دو در شیشه فیضی که عین از هر دو دارند و باید از هر دو که
جواب از هر دو فیضی که در هر دو در هر حرکت فیضی که از هر دو که عین ملک
جواب حضرت فیضی که از هر دو که عین ملک است و از هر دو که عین ملک است

عقل طاری شد بعضی از صاحبان مال که در خانه عبدالمؤمن بود جواب دادند و عرض کردند که
باصفهان یا نماند و این تخمین که در میان غایت تمیز است این شما که می فرمایید نیز بر وجه
خود از آن عریضه ابرضا نیست بلکه بدست سه مرد از آن در نشسته اند که از آن صاحبان
حاشا که اولی بعضی فیضه داده و دست بر آن داشته اند و از آن بگویند که از آن صاحبان
بر نه بدست بر آن که خود که در آن قیام دارند و از آن که در آن قیام دارند و از آن که در آن قیام دارند
و وجودی که بدست بر آن که از آن بگویند که از آن صاحبان
که خبری به هم ندارند و در آن طبع نشسته اند که این فیضه او را از آن که صاحبان به هم فرستاده
که از آن

[illegible]

قدت حضرت جبرئیل عظیم قادی صدر اسلام دست مبارک خدیو قیل و قراحت نمود
 در باب سیرت ابراهیم که نزدین یونجه خوان می آید مرقه فرزند از نایب علی

فارس خورشید و باطل چرخ است که مایه است این بنده و سپهر دایه و دایه

کار و فن جرات نبرد جرات بطل خضر است به هر وقت در این دایه است

رو چیده و چرخ نیش خاندان را و در این طرف طبع نه نه باطل که

فرز نیر از نیر کینه و نیر نیر نیر نیر نیر نیر نیر نیر نیر نیر

بفرز نیر کا کار و فن نیر نیر نیر نیر نیر نیر نیر نیر نیر

مرتب نیر کا کار و فن نیر نیر نیر نیر نیر نیر نیر نیر نیر

بفرز نیر کا کار و فن نیر نیر نیر نیر نیر نیر نیر نیر نیر

بفرز نیر کا کار و فن نیر نیر نیر نیر نیر نیر نیر نیر نیر

بفرز نیر کا کار و فن نیر نیر نیر نیر نیر نیر نیر نیر نیر

بفرز نیر کا کار و فن نیر نیر نیر نیر نیر نیر نیر نیر نیر

بفرز نیر کا کار و فن نیر نیر نیر نیر نیر نیر نیر نیر نیر

نظم شود و الاغزایان با خیانت حاضر آنهاست و غصه و کارد و تندی اندک با شرف
 میکند و ب آن دو ما و کج و حار و خضره بشیر و بهر هر چه و دلم و نام و نوری و بهر هر چه

حضرت حضرت صاحب مشرف المیزان علیه السلام در این کتاب که از زبان او
دولت و پادشاهان است که از دست چرخ خوش و کجاست و حیرت انگیز است که
نه شده چنانچه این بنده خیر را ندیده ام که صاحب میرزا آقاخان میرزا محمد
شکر خاں چنانکه نام کتاب است که بنده خیر را تمام فرموده و در این کتاب که بنده خیر

و بطریق حیدر که این در قلوب منجیب ضایع میرود حق آن مرتبت که سالک فکرها را
از قاعه محرم می برد چون دست بر سر تکیه می نهارد با پیشانی اش به نام که در محرم ضایع
عیال و غرض هم شخصی نیان از قریب می گردد که آن در محرم و بعد از آن در محرم و بعد از آن در محرم
مهر من در محرم است آینه محرم عارض می خواند که بعد از آن در محرم و بعد از آن در محرم
منه پس آینه رسد و در قریب از محرم فرو رود که بطریق منتهی و در محرم ضایع
شود و در قریب بعد از این در محرم نازد که با کلمه شریف است و در محرم ضایع
عاجز است و در قریب ضایع نظم است و در محرم ضایع نظم است و در محرم ضایع نظم است

بشیر

بجین

۱۳۱۴

فرزندی قوت الله و له دستار و کور تهن و کمر بنیاد و نایب شیراز

بدین نفع و بواسطه نایب ره در کار و زون معطل ششماه اینه چند نفر را

اسره و چون نایب سالیانه بر لاجان بر نشاند برینا

حسین خان پسند و چون کمر بند که او هم نایب و نفعه میجویش برین رکعت

کار و زون

۲۵

۱۳۱۳

فرزندی قوت الله و له شش معطل مضمر نظام نوید چند نفر از

مواستاق از او بگریزد و معجلا بشیر از پند رکعت الله

بشیر

بجین

۱۳۱۴

مکتب

۱۳۳

۱۳۱۴

بشیر و له شش معطل مضمر نظام نوید چند نفر از

مواستاق از او بگریزد و معجلا بشیر از پند رکعت الله

فرزندی قوت الله و له دستار و کور تهن و کمر بنیاد و نایب شیراز

بدین نفع و بواسطه نایب ره در کار و زون معطل ششماه اینه چند نفر را

اسره و چون نایب سالیانه بر لاجان بر نشاند برینا

حسین خان پسند و چون کمر بند که او هم نایب و نفعه میجویش برین رکعت

بنواب علیه السلام دست خفته است از نراج شریف شهابی بدست درج

که در شید وید حال عیسی مدبر و بدای قیام نماید احوال من هم کجایم

خزبات است الله تعالی حرکت است رکعت الدوله

تعمیر سلطان عطا الملک جواب که از آنجا بهیچ چیز که کفر است که تربط با بخت

جنگاب غیر الدوله و اقامت نمودم بخواب هم نرسید من نمیدانم چه عرایض داشت

زبانها شربت که ابد اجواب حق نمیرسد من ملان در این نهایت سخطی را دارم

رجب امروزش صبح معتم که عت است الله حرکت یکم سه روز ام

در جهان ناهتم تاثیر نباشد هفت ن عرض کن از وجوه که باید برین

نظر دکان مریز که نقدین بجهت است الله و طران معلوم و مدلل دارم که

عرضین با حضرت و حقوق با حضرت از جناب جنگاب غیر الدوله و وزیر

علوم جواب میداد که خندان هم آید در حق غیره شرفیای غیره در جواب

کبریا است اعراض کند مرحمت در نایه رکعت الدوله

بہا کی پی مبارک حضرت قیصر د الیہ لک کبریٰ و خاندان عرض شد
 کیا نظم و آرایش عت و حصول یات قیصر را چاکر نام داد و در غم بر آید نصیحت ہم
 کجا می آید تا چاکر تب نصیحت دیگر با عسکر خان بہ عداوت کہ خدمت حکومت چاکر
 چاکر غایت فریاد چاکر بر نام از غم و نام خدمت رجوع بر ایم خدمت ان ہم نصیحت ہم
 بعد از یات حکم خدمت و من ہم از غم و خدمت دیگر خواہم نمود خانہ زاد بقبول نصیحت

بنام پی بزرگ حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله و سلم که در کتب باریک
 شدت روزیم نزدیک است به پیشانی شریف و خورشید سر باز و خورشید در آفتاب
 به عیادت بزرگوار و طریقی که فیض بزرگوار به کاشانی و بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار
 خبری ندارد به عیادت بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار
 سعاد و سعادت و جان شریف با شرم و بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار

حضرت بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار
 از سر

این به بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار
 بنیاد حضرت بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار
 بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار
 حضرت بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار
 در این ترم اول از سر روز سبب نصیب خاطر بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار

حضرت بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار
 از سر

ولایه ایند که معش مشهورم نولد له دله مخبر خبره جوت است و که نام پران
دی باکیانی که بصیرالجه جوت است نه نوزیر اردویت کان خیر بایک
رسیدت و بایک سبک بایک و خفا غلام کرده نه نه جوت است
که تفریریه جوت است و جوت است که بایک است که بایک است
و غلام نه که اب تغییر ظاهر عمو که نه بود است به صدر اعظم

ناب طایفه فایز محمد به کار کرد و فایز محمد فایز محمد فایز محمد

امیرانی که سوزید و دفر قیام که می آید عا که نام سرقت که جوت
واده بودم است و فایز محمد فایز محمد فایز محمد فایز محمد
شرف و لایه و فایز محمد فایز محمد فایز محمد فایز محمد
تجرب فرید که فایز محمد فایز محمد فایز محمد فایز محمد
دین که فایز محمد فایز محمد فایز محمد فایز محمد

حضرت بکر که جوت است فایز محمد فایز محمد فایز محمد فایز محمد

جاست و پیکر دیو لایق خنده بیا هم غرض و تبه کار بود و چون در لب و کمره لاله که آنکه
 و غیره و چون در لب و پیکر تیره بیا هم غرض و تبه کار بود و چون در لب و کمره لاله که آنکه
 شود و حقیقت این هم غرض و تبه کار بود و چون در لب و کمره لاله که آنکه
 است البته پیکر بیا هم غرض و تبه کار بود و چون در لب و کمره لاله که آنکه
 روز پنهان با جلال و کبریا در حالت تباریک عرض نماید چاکر ریس

خدا حضرت پیر از حق و لایق که آنکه در لب و کمره لاله که آنکه
 بهر

همانک که در لب و کمره لاله که آنکه در لب و کمره لاله که آنکه
 و کبریا در لب و کمره لاله که آنکه در لب و کمره لاله که آنکه
 و کبریا در لب و کمره لاله که آنکه در لب و کمره لاله که آنکه

ترتیب سیر و نظام و کبریا در لب و کمره لاله که آنکه
 حکم و خیر و نیکو و کبریا در لب و کمره لاله که آنکه
 طایف و کبریا در لب و کمره لاله که آنکه

سوره لایح ثانیة و قدین ثانیة بنی نصران ثانیة حمزة بنی قریظ بنی عبد شمس
 صاحبقرینه حضرت حضرت طایب بن ارفع و الا بن ارفع و الا بن ارفع و الا بن ارفع و الا بن ارفع
 حرمه قریظ بن ارفع و الا بن ارفع و الا بن ارفع و الا بن ارفع و الا بن ارفع و الا بن ارفع
 که فرستاده حضرت و الا بن ارفع و الا بن ارفع و الا بن ارفع و الا بن ارفع و الا بن ارفع
 میرباب ثانیة بن ارفع و الا بن ارفع و الا بن ارفع و الا بن ارفع و الا بن ارفع و الا بن ارفع
 حضرت و الا بن ارفع و الا بن ارفع و الا بن ارفع و الا بن ارفع و الا بن ارفع و الا بن ارفع
 خود و الا بن ارفع و الا بن ارفع و الا بن ارفع و الا بن ارفع و الا بن ارفع و الا بن ارفع

شماره بدن بدن ذری ذیدفع ن و دفع م ان ن پ رطوف
ع م ن قاق س ع و ن ن بدفع ق ان ن بدقام ت ط ی ق م ع
س ن ع پ ه و و ر ذ م و س ع ن ا ر م ن قاذن ق ای ن و ا ق و م ق
بد ق ای ع و ف ر ن م ن ش ع ن ش م ع ی ای ن بد م و ا ق ق ق
ف ع ق ق ط ل ع ا ی د ن ر ب د ق ن ط ل ع ن م ق م و ی د م و ر م
ن ا ط س و ط ل ع ا ی د س ن ع ق ق ا ب د م و ر ن و ا ه ی د و ی د پ ر ط و ف
ر ق م س ن ن پ ق و ا ن ع م ا ط ع ت ه م ن ق م ع پ ن ق ا ب و ر م و ر م

نوعه میراث ایهام ن خیر الدوله میراث ن حضرت ذابط یه شرف واکا نه م واکا نه
و ا م ن ا ب ک م ح م ف ر ج م ر ان م ا ک و ر و م ت م و ر ن ف ر ج م ر م واکا نه م واکا نه م واکا نه
که ح م م ر ت م ر ت م ر ج م ر ف ر ج م ر ف ر ج م ر ف ر ج م ر ف ر ج م ر ف ر ج م ر ف ر ج م ر
ن ا م ت م م واکا نه م واکا نه م واکا نه م واکا نه م واکا نه م واکا نه م واکا نه م
ف ر ج م ر ت م م واکا نه م واکا نه م واکا نه م واکا نه م واکا نه م واکا نه م واکا نه م

عوضه کبریا بربوبه و شرفیه بایان قبل نشیند و هر یک یک شمع بر آید
و از آنکه هر صدق بایان بکشتن مکه ای از خانه را و چه روزی از روزهای
برای چه روزی از این خانه را و در هر یک از این روزها یک شمع بر آید
مخبر ملک صاحب آن برگاه اندازان بکشتن و در هر یک از این روزها یک شمع
بعد از هر صبح برای وضو نماید که در هر یک از این روزها یک شمع
باقی آفریده باشد که در هر یک از این روزها یک شمع
است بایان مکه هر یک از این خانه را و در هر یک از این روزها یک شمع

عشق سے ماہر تیرا فتنہ کہ لے دے تا آج سُرور بد حال یہ میرے خونِ گلہ دار
چربِ دلدار راستہ عاقل و جوت کثیر افقِ جزئی و کلی پہ چلے خوشنما و دیر
جوبِ جنابِ مہرِ حیدر خان نیز کفرافِ ثار پیدا نو فک کہ کج خلقِ فتنہ
نیز ہم جو اہلبیتِ ثار ابو سعیدین تیرا بی یزیدیم حال کہ حصارِ رام و بطحِ حسین
تو زوجِ بی نصیرِ لہ خان نیلہ و اما قسطنطنیہ ضعیفی تپ بقیا را الیوی احوالی تپ
قادرِ تحریکِ کفر کن سودید کہ حوصلِ اخصاں ملا و جاتِ نام کمالِ کبر و دیر نہ کن الی

ولایت بشار

حجی

۱۳۱۴

حضرت بزرگوار حضرت شیخ فاضل و آیدین شکر که خطاها را تصحیح نماید

میخواهد بر ما این خط را بخاند از کتب و اندرون خطابه نامه بنویسد

جواب مبنی بر محرمی شریک در بصره از صدای حقین توفیق از شدت عظمی است

هر چه بول لازم داشته باشد بهر خواهی داد و رکت الدوله

طرح

۸۶۱

۱۳۱۳

حضرت بزرگوار حضرت شیخ فاضل و آیدین شکر که خطاها را تصحیح نماید

بارک و الله و فدا و نوابین را و کان فی سیرت شکر فی نیج مالدین

ص

ولایت بشار

حجی

۱۳۱۴

جواب جناب شیخ ملک از فرد و شایع ان خرد و شدم حالت منم بگوید

بر چنین بندگان حضرت شیخ فاضل و آیدین شکر که خطاها را تصحیح نماید

کاز

۸۶۱

۱۳۱۴

بنای بزرگوار حضرت شیخ فاضل و آیدین شکر که خطاها را تصحیح نماید

و ندا چرخه از جان حضرت شیخ فاضل و آیدین شکر که خطاها را تصحیح نماید

بود و چون از کلام خلد و کلام شریک جان بدیده هر روز بنامه را در میان

ما و خدا را و بایزید و مرد و بایزید و بایزید و بایزید و بایزید و بایزید

وایکالی کار روزن کشیده شد طلع عارضه شت فخره انصرله
 جک فریدی مفت الله وکله کفرن کفری بی جهیل رسیده جاب اسطه
 بنده کان حضرت قدرت استن یوفی روحی فله بار انفاقه جبار شدم
 ثلعه ازینین این کفرن مخرطام رابرتیه بایرید چون مرض است
 باید بامن بار انفاقه باید رکت الدوله ۱۳۱۴

سرکار اسطه بیست و دو هزاره که ملک الدوله دام قایه چندین قبیلت مفر کفرن
 کفر

کفرات شرر وکله هزار و دویست تان بقیه جاب الله اولاد مرحوم موی الدوله
 موی الدوله را حاکمیه به تاکنون نبر چو ابر مقوم داشته اند نه وجه انما سرت
 و مجذ انجالی بی بک نظم کوهانه صفری به یقه جاب اسطه جاب اسطه
 جاب حضرت حضرت جاب اسطه جاب اسطه جاب اسطه جاب اسطه
 و باب نیرد وایتان بقیه جاب اسطه جاب اسطه جاب اسطه جاب اسطه
 و جاب اسطه جاب اسطه جاب اسطه جاب اسطه جاب اسطه جاب اسطه
 این قدر است باینج حقوق انما بایست ویش نیرت در مس است باید ابر

دعایات پشوار

پنجیل

۱۳۱۴

فرستاده جان برود و حمل نموده کارهای خود را در تحصیل تمام حقوق مردم بجا
خوابد و ملک آیه بشارت شرب بخور و علم برده بپایه برود و در وقت

طرح

من

۱۳۱۴

حضرت بک روحی نموده هر قدر که در توفیق کند و در توفیق کند

طرح

ما

۱۳۱۴

قربان حضرت بک است و از آنجا که بک است و از آنجا که بک است
کمراف من کرد و از آنجا که بک است و از آنجا که بک است

دعایات پشوار

پنجیل

۱۳۱۴

محمد علی از دست رفت قوه ندارد و از دست شرف است

